Ч. 202. Субота 19 (6) вересня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевого сойму.

В доповненю справозданя передпослідного засіданя подаємо внесеня, які між иншими поставлено, а іменно: дра Костя Левицкого з проектом новелї до закона з 1867 р. про викладовий язик в середних школах; дра Макуха в справі зрівнаня сільского типу народного шкіл з типом міским; дра Олесницкого з проектом новелї до закона про право риболовства; п. Старуха в справі винагороди громад за поручений обсяг діланя; дра Олесницкого о заложенє ювилейної рускої ґімназиї ім. Франц Йосифа в Стрию; п. Кивелюка о заложенє рускої ґімназиї в Самборі; п. Старуха о заложенє рускої ґімназиї в Бережанах; п. Олесницкого о уреґульоване ріки Тисьмениці і що-до заряджень, котрі запобігли би нищеню ґрунтів в пов. дрогобицкім через відпадки нафтового промислу; п. Куровця в справі видержавлюваня селянам камеральних пасовиск; пос. Олесницкого з новелею до водного закона зі зміною §§. 41 і 47 того закона; пос. Думки в справі достарчуваня селянам будівельного й опалового дерева з державних лїсів; п. Кивелюка з проектом новелї до закона про шупасництво; п. Содомори про пільги для їдучих зелїзницями та береженя прав рускої мови; п. Сандуляка о знесене консумцийних оплат від товару, дорізуваного в нещастях та п. Скварка в справі заведеня обезпеченя для товару.

Против того, що рускі внесеня відчитано в польскій мові, підніс пос. Король протест, припускаючи, що се стало ся тільки через ошибку та що оно більше не повторить ся, бо така практика є суперечна з новим реґуляміном. На той протест дав п. Маршалок вдоволяючу відповідь і на тім засіданє замкнено о год. 2·15.

Вчерашне засіданє розпочало ся о годинї 10 мін. 30. По відчитаню спису петиций, внесень і інтерпеляций приступила палата до дебати над зголошеними наглячими внесенями.

Першим було нагляче внесенє пос. Шведа з домаганєм, щоби сойм уділив значнїйшу запомогу громадї Ющина (в пов. живецкім), яку в дни 17. липня навістила страшна катастрофа. Бесїдник, мотивуючи свое внесенє, представив розміри катастрофи з 17. липня, коли то в наслідок хмаролому 21 людий утратило житє, по дорогах зайшла шкода на 50.000 корон, а в землеплодах і будівлях на 155.000 кор. Вправдї з помочию поспішив архикнязь Кароль Стефан, правительство та краєвий виділ (з сумою 1.500 кор.), але все те єсть недостаточне так, що треба конче значнїйшої запомоги.

Наглячість того внесеня принято та приступлено до дебат над наглячим внесенєм бар. Баталії, який вимагав затягненя кількамілїонової позички, щоби можна з фінансовою помочию держави приступити до більших публичних робіт в як найшвидшім темпі. Сойм має виступити до двох тижднїв з подрібними внесенями. Внескодавець, митивуючи наглячість свого внесеня, вказував на те, що приспішене публичних робіт має на меті доповнити вчерашні внесеня в справі ратункової акциї; крім того має оно на меті інтензивнїйшу інвестицийну пільгу для економічного піднесеня краю. В часї своїх виводів впевнює бесїдник, що уділ держави в цїлім ряді реґуляцийних робіт запевнений, бо єму єсть відомим, що міністерства публичних робіт і скарбу вже згодили ся на уділ держави в акциї що до будови конкуренцийних доріг, як то було в Тиролї. Рескрипт в тій справі наспіє до Намістництва вже незабаром. Впрочім правительство з'обовязане до помочи, бо оно у високій мірі винувате за поганий стан наших доріг. Трудности, з якими стрічає ся переведенє пропонованої

---

28)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З анґлійского — Томи Кобба.

(Дальше)

Йосиф Боджер слїдив з напруженою увагою за всім, що діяло ся в сусїдстві, особливо же за новим похороном Дервента в суботу. В „Лїснім видї" пішло знов все давним ладом. Йосиф не важив ся ще якось виграватн послїдну карту, хоч здалало ся єму, що міг би добре заграти; не знав лиш, які карти держить Овен Ферфорд в руках, котрий добре єго стеріг ся.

Боджер однак не пропустив нїякої нагоди, щоби слїдити дальше за шайкою. Про нічну вандрівницю все ще нїхто не знав нїчого а Йосиф постановив був собі слїдити більше за тим, що діє ся дома.

В пятницю і суботу по полудни, о скілько він знав, нїхто не виходив з дому. В неділю вечером, коли Сара пішла була до церкви а панї Кавдрі читала в кухни якусь книжку, зачув він нараз, як би хтось борзо рипнув дверми. Панї Кевдрі замкнула книжку і стала надслухувати. В тій же хвили залунав голос Овена Ферфорда по хатї: Панї Кавдрі, панї Кавдрі, ходіть борзенько на гору! В голосї пробивала ся якась така трівога і зворушенє, що закликана забуваючи на всяку обережність побігла чим скорше на гору. Йосиф пішов неспостережено й собі за нею та побачив ще, як она щезла поза передїлкою на сходах.

Ледви що двері замкнули ся, як Боджер положив ся зараз на сходи і став підслухувати. Він чув, як господиня говорила щось нїби просячим голосом, але не міг анї одного слова розуміти. Аж коли Боджер зачув якісь кроки в сїнях, злїз тихцем на долину і побачив Сару, котра якраз вернула була з церкви.

В тій же хвили вибила десята година і двері на горі отворили ся знову. Йосиф пристанув в передній комнатї і видів, як зійшов Овен сходами на долину. Лице єго було блїде і зажурене, він замкнув ся в столовій комнатї а Боджер чув, як він там ходив може чверть години то сюди то туди. Відтак вийшов і пішов знову на гору. Та й тепер чув Йосиф голос панї Кавдрі, котра вже не просила а нїби грозила.

Около одинайцятої години зійшов Овен знов на долину, отворив двері від комнати, взяв шапку і щез серед нічної темноти.

За малу хвильку пішов і Боджер за ним. Небо було вкрите чорними хмарами, анї місяця анї звізд не було видко. Недоставало ще години до півночи а мимо того запанувала була в селї глубока тишина і самота.

Овен поступав жваво улицею. Йосифови аж серце живійше било ся. Не вжеж ждало єго давно ожидане відкритє? Чи стала ся якась особлившa подія, що спонукала Овена вийти нинї о так вчасній порі і без всякого заслоненя?

Боджер так був стратив свою холоднокровність, що майже забув на то, щоби іти у відповідній віддалї від Овена і той мусїв би був чути єго кроки, як би не то, що був дуже зворушений. Ферфорд станув на хвилку перед брамою від кладовища, мов би собі розважав, котрою дорогою іти, а відтак розчепив браму пустив ся впоперек через кладовище і станув аж перед ворітцями від города коло „Лаврового двора". Йосиф не мало здивував ся, коли побачив, що Овен пішов простїсенько до дому доктора. Лагодила ся зовсїм нова подія! Давнїйше Овен хоч і виходив ночами, не заходив нїколи до „Лаврового двора"; нинї щез всякий сумнїв, яку цїль мав нічний прохід Овена, але чого він туди пішов, того Боджер не міг собі пояснити.

Як же радо був би Боджер пішов ще дальше як до брами, щоби довідати ся, чого Овен так пізною порою пішов до доктора, та дарма — не міг зважити ся дальше, бо боляв ся докторового пса, Тигра, котрий певно бігав в ночи свобідно по подвірю і городї.

Але й Фльоренсия під ту пору ще не спала; сидїла і думала то про батька і матір, то про свого первого брата Арнольда, о котрім вже була переконана, що его не держить нїчого иншого в Рукфільдї як лиш охота, щоби як найборше дістати гроші в свої руки. Та й Овен прийшов нещасливій дївчинї на гадку і лиш він один серед цїлої сеї нужди творив яснїйшу точку, бо інспектор Гольт анї словом не згадав про Овена, підчас коли Арнольда мав дуже в підозріню.

Нараз дзвінок задзвонив сильно і пробу-

нами акциї, се недогідна пора для затягненя більшої позички та взгляди буджетово-технічні і законодатно-технічні, але тим годі відстрашувати ся. Подробиці програми полишає внескодавець краєвому Виділови, який оден тільки має материяли потрібні для сеї справи. — Наглячість внесеня п. Баталії ухвалено однодушно. Відтак ухвалено і саме внесене, відсилаючи єго до буджетової комісиї.

Відтак на внесене пос. дра Ґломбиньского ухвалено усунути з дневного порядку та відложити вибір секретарів, квесторів, ревідентів та членів виборчої комісиї, буджетової і громадскої, тому що що-до складу ще не прийшло до порозуміня. На єго ж таки внесене побільшено число членів комісиї адміністрацийної та промислової з 21 на 25 членів.

На скрутаторів покликав п. Маршалок пос. Кшечуновича, Е. Мицельского, Куровця, Шецля та Стефчика.

Вибори покінчили ся таким вислідом: На 121 голосуючих вибрані однодушно: до комісиї адміністрацийної: Бадені Стан. Генрих, Ценьский Лешек, Долиньский, Дудикевич, Ґарапіх, Гупка, Яворский, Кренжель, Кшиштофович, Лясковский, Майсль, Макух, Станислав Мицельский, Незабітовский, Ріттель, Шецель, Сколишевский, Стапіньский, Тимотей Старух, Стила, Тарновский Здислав, Тертіль, Тшецеский, Водзіцкий, Вжесьньовский.

До комісиї банковоі; Адам, Ґорайский, Гупка, Краіньский Володислав, др. К. Левицкий, Лев, Левенштайн, Мариєвский, Мойса, Незабітовский, Сеньковский, Скалковский, Стефчик, о. Сеник, Жардецкий.

До комісиї дорогової: Чайковский, Чеч, Долиньский, Думка, Ґлембоцкий, Ямпольский, Єдинак, Єнджейович, Кивелюк, Клєский, о. Колпачкевич, Леваковский, Менціньский, Мойса, Обертиньский, Саля, Саре, Скшиньский, Созаньский, Тишкевич, Урбаньский.

До комісиї господарства краєвого: Баталія, Бруніцкий Юліян, Брикчиньский, Целецкий, Ціпсер, Чарторийский, Горайский, Кендзьор, Клєский, Криницкий, Кшиштофович, Куровець, Маршалкович, Обертиньский, Шуль, Скарбек, Скварко, Тарновский Здислав, Теодорович Ант., Васунґ, Вівен.

До комісиї гірничої: Адам, Длуґош, Ґлембоцкий, Ґорайский, Гальбан, Ганчаковский, Колішер, Куровець, Левандовский, Менціньский, Мицельский Ев., Нементовский, Потоцкий, Тишкевич, Замойский.

До комісиї зелізничої: Баталія, Чеч, Федорович, Ґурский, Колішер, Коритовский, Краіньский Владислав, Любомирский Казимір, Менціньский, Мияк, Сколишевский, Скварко, Скшиньский, Трач, Вівен.

До комісиї петицийної: Бадені Станислав Генрик, Беднарский, Целюв, Цюхціньский, Ґлембоцкий, Гемпель, Городиский, Єдинак, Клєский, Кшечунович, Міхаловский, Мицельский Едвард, Маронюк-Заячук, Птак, Антін Старух, Стояловский, Швех, Теодорович Ант., Вайзер, Л. Винничук, Вжесьньовский.

До комісиї податкової: Ґолуховский, Гец, Городиский, Краіньский Вінкент., Кшечунович, Ляндав, др. К. Левицкий, Левенштайн, Мілевский, Пастор, Пайґерт, Сапіга, Стила, Шецель, Трач.

До комісиї правничої: Біс, Бруніцкий Адольф, Чайковский, Феріх, Фрухтман, Ґурский, Ганчаковский, Кивелюк, Яворский, Ляндав, Майс, Стапіньский, Скалковский, Тертіль, Вжесньовский.

До комісиї промислової: Адам, Баталія, Длуґош, Федорович, Ґец, Гальбан, Іван Кивелюк, Колішер, Леваковский, Любомирский Андрей, Мілевский, Мицельский Едвард, Мицельский Станіслав, Ріттель, Рутовский, Сапіга, Саре, Сенковский, Соболевский, Тимотей Старух, Трач, Тишкевич, Вейсер, Замойский, Жардецкий.

До комісиї санітарної: Беднарский, Бернадзиковский, Ціпсер, Чайковский, Федорович, Ґнєвош, Ґолуховский, Яблоньский, Краіньский Вінкентий, Куровець, Марс, Миронюк-Заячук, Саре, Соболевский, Тшецеский.

До комісиї сільної: Ґарапіх, Ґлембоцкий, Коритовский Юліян, Крисоватий, Кшечунович, Ляндав, Маіс, Мерунович, Мицельский Едвард, Потоцкий, Сандуляк, Сапега, Стила, Васунґ, Замойский.

До комісиї шкільної: Адам, Бадені Станислав Генрик, Бандровский, Більчевский, Целецкий, Ценьский Тадей, Чарториский, Дембіньский, Длуґош, Дудикевич, Гальбан, Єдинак, Бясковский, Левицкий, Макух, Міхаловский, Піньіньский, Райский, Тарновский Станислав, Теодорович Йосиф, Васунґ.

До комісиї водної: Бойко, Бруніцкий Юліян, Ґорайский, Яворский, Кендзьор, Колішер, Козловский, Криницкий, Любомірский Андрій, Любомірский Казимір, Нементовский, др. Олесницкий, Саре, Созаньский, Стадніцкий.

До комісиї аґрарних реформ: Брикчиньский, Чеч, Ґарапіх, Ґурский, Гупка, Єнджеєвич, Крентель, Любомірский Казимір, Макух, Мицельский Станислав, Пайґерт, Павский, Саля, Сапіга, Сеник, Сенковский, Скарбек, Скварко, Стефчик, Тарновский Здислав, Вітос.

До дисциплінарної комісиї вибрано з курії сільских громад: посла Леваковского, з курії міст і торговельних палат п. Мойсу, з курії великої посілости пос. Урбаньского а з цілого сойму пп. Короля, Стапиньского і Піньіньского.

З черги дозволив сойм повітовий репрезентациї в Городку побирати в 1908 р. висші додатки, а громадам Андрихів, Бучач, Коросткїв, Цєшанів, Йодлова, Кольбушова, Коростенко, Перемишляни, Сендзїшів, Затор і Жолиня побирати громадскі оплати від горячих напоїв. Дальше зачислено гром. Копичинці до місцевостий, що підлягають громадскому законови з 3-го липня 1906. Громаді м. Кракова дозволено побирати на річ фонду убогих громадску оплату від вкладок тоталізатора при перегонах кінних в Кракові. Двірскому обшарови в Войнилові дозволено побирати оплати від перевозу на р. Стрий, а громадам Йорданів, Сяніцка посада, Риманів і Тарнобжеґ побирати громадску оплату від псів.

При кінци засіданя мотивував пос. Антін Старух наглячість свого внесеня в справі уділеня погорільцям громади Мишківці (пов. Ліско) запомоги в сумі 10 тисяч кор. Наглячість ухвалено, а внесене переслано до буджетової комісиї.

Так само ухвалено наглячість внесеня посла др. І. Куровця в справі уділеня з краєвих фондів запомоги погорільцям в Довгій

див Фльоренсию з єї задуми. Хто би то прийшов в так пізний годині? Доктор Вірет не виконував, що правда, правильної практики, але в послідних часах все-таки кликано єго до недужих. Она вчула, як пес зачав гавкати і як доктор Вірет, котрий дуже пізно лягав, вийшов отворити двері і здивований виразно вимовив слова: „пан Ферфорд!“ і наконець як оба мужчини розмавляючи щось живо зайшли до комнати.

За чверть години почулись знову кроки, отворено і замкнено браму а коли Фльоренсия встала і приступила до вікна, побачила, як двох мужчин доходило до закруту улиці і там щезли.

Тимчасом стояв Йосиф Боджер за якимись корчем і заперши дух в собі, слухав, чи хтось не надходить до єго криївки. По якімсь часі дійшов Ферфорд з доктором розмавляючи щось живо. Боджер боячись пса, мусів здалека держати ся, аж наконець побачив, як они дійшли до „Лісного виду“.

Овен завів дра до хати і замкнув двері за собою. Йосиф пішов до другої брами і хотів туди дістати ся до дому. Видко, що хтось нагло занедужав і длятого завізвали доктора Вірета! Але хто би то був? Чи була то дійстно якась женщина, що мешкала там на поверсі, як то Йосиф бистроумно здогадував ся?

Він хотів якраз браму відомкнути, але Тигр прискочив до него і вишкірив свої білі зуби. Йосиф хотів зразу пса успокоїти і прикликати до себе, але пес заєдно гавкав. Щоби не звернути на себе уваги, Йосиф вернув ся, перейшов через улицю на сіножать і там сховав ся за якимись корчами.

Минула вже була одинайцята година, коли Овен привів доктора до свого дому — аж по другій годині по півночи вийшов Вірет знову з „Лісного виду“ і не оглядаючись, пішов простісенько домів. Аж тоді зважив ся Боджер влізти наконець до города. В сінех сьвітила ся ще лямпа, знак, що в домі ще не спали. Боджер чуючись вже безпечним, пішов до своєї комірки над стайнею.

22. Глава.

Хитра штука Йосифа Боджера.

— Чи то не Ферфорд був вчера? — спитала Фльоренсия в понеділок рано доктора Вірета, коли прийшла на снідане.

— Так, Фльоренсиє, ви добре чули — відповів доктор, але не сказав більше нічого.

— А ви пішли з ним і вернули аж по другій годині — допитувала ся Фльоренсия дальше. — Що то такого стало ся сеї ночи?

— А щож маю вам сказати?

— Чого приходив тут Ферфорд? Чого ви з ним ходили? Бо мені таки здає ся, що ви ходили до „Лісного виду“.

— От не допитуйте ся! — відповів їй доктор на то все — бо нічого від мене не довідаєте ся.

— Длячогож така тайна?

— Бо Ферфорд не хоче, щоби хтось о тім знав, ані ви ані хтось инший, а я обіцяв єму, що не скажу нічого. Можу вам лиш тілько сказати, що, як мені здає ся, вже єго більше не побачите! Не жадайте більше від мене. Я перебув вже неодну сумну подію в моїм житю, але ще нічо так мене глубоко не тронуло. За ніщо в сьвіті не хотів би я другої такої ночи перебути; то страшно було.

Фльоренсия розплакала ся. Що би то такого стало ся? Чи хтось там занедужав тяжко, чи стало ся якесь инше нещастє? Отже Арнольд добре підозрівав, що в тім домі крім служби єсть ще хтось, хто укриває ся? — От такі і тим подібні гадки приходили їй до голови, коли сідала лиш на силу.

Та й доктор Вірет мало що їв, а коли встав від стола, спитала Фльоренсия: Чи знов ідете до Ферфорда?

— Ні, Боже борони! — відповів він живо.

— То доктор Бравн підойме ся лїченя? — питала Фльоренсия дальше, хотячи конче щось вивідати ся від него.

Вірет стояв вже на порозї, але ще завернув ся і замкнувши двері за собою, сказав просячим голосом: Фльоренсиє, дайте спокій цїлій справі! Не говоріть більше о тім! Вірте менї, люба дитинко, що найліпше буде, коли о тім, що стало ся сеї ночи, раз на завсігди позабудете.

Фльоренсия замовкла, бо не хотіла так рішучо висказаній воли противити ся. За то тим більша брала єї охота довідатись всеї тайни і она успокоювала ся тою надією, що в найблизших днях стрітить ся з Ферфордом, бо в малім селї годї, щоби дві особи не зійшли ся случайно.

(Дальше буде).

Войнилівскій (пов. Калуш), яких сего року навістили два нещастя — повенї і пожежі. Внесенє се переслано до буджетової комісиї.

Засїданє, на якім явив ся Мінїстер для Галичини Ексц. Д. Абрагамович, покінчило ся о год. 12 мін. 25.

Слїдуюче засїданє відбуде ся в суботу о год. 10 рано. На его дневнім порядку умістив п. Маршалок вибори до комісий: громадскої, буджетової і виборчої реформи та вибір секретарів а також перше читанє внесень, які поставили посли та справозданє краєвого Видїлу в справі побору громадских оплат від спіритусових податків в Ярославі. Нинїшний день призначено на уконституованє ся вибраних вже комісий.

Новинки.

Львів, дня 18-го вересня 1908

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав старшому радникови будівництва в мінїстерстві зелїзниць Станиславови Пржихоцкому з нагоди перенесеня его в сталий стан спочинку, ордер Зелїзної корони III кляси.

— **Перенесеня.** П. Намістник покликав по сїдаючого титул і характер радника Намістництва, старосту Адама Телїховского в Золочеві і старостів Леопольда Попеля в Товмачи і Евгенія Свободу в Тарнобржеґу до служби в Намістництві.

— **З кр. Ради шк.** Видїл краєвий визначив на своїх делеґатів до ц. к. кр. Ради шк. на найблизший період функцийний: дра Йос. Верещиньского, члена Видїлу кр.; Є. Е. гр. Льва Пінїньского, члена палати панів і посла на сойм краєвий; дра Ем. Савицкого, радника Цїсарского і директора ґімназиї Франц Йосифа в Тернополи.

— **Дрібні вісти.** Львівский маґістрат подає до відомости, що с. р. не відбудуть ся контрольні збори неактивних вояків; зате головні рапорти відбудуть ся як звичайно. — Гр. Юрий Баворовский зрезиґнував з достойности маршалка повітового. — Бюро палати адвокатів у Львові веде від 15 вересня с. р. виказ адвокатів потребуючих концишєнтів і виказ кандидатів, пошукуючих посад у адвокатів. — Скоропостижною смертию помер в поїздї шинкар з Чорткова Хаїм Зоненшайн їдучи до Львова на операцию скалїченої ноги. Смерть наступила в наслїдок зараженя крови. — Львівский департамент торговий сконфіскував онногди і знищив зараз 400 кільоґрамів зігнилих сливок, які продавав бідним людем один торговельник овочів в пивници при ул. Смочій. — На кару смерти засудив суд в Стрию 25 лїтного Федора Депутовича з Суходола, котрий в спілцї з 30 лїтною Анною Косаревою позбавив житя єї чоловіка Михайла. Косареву засуджено на 15 лїт тяжкої вязниці. — Кошти ювилейного походу у Відни виносили $1^1/_2$ міліона корон, а недобір доходить до 300 тисячів. — В Петербурзї на Неві коло памятника царя Петра I найдено плаваючу скриню з бомбами. В скринї було 6 бомб. Підчас розпаковування одної скринї вибухла одна бомба, але не зранила нікого.

— **Нещасливі пригоди.** Дня 11 с. м. о 2 години рано Василь Щиґельский з Янковець тернопільского повіта, занятий в цеґольни Гавсмана в Голоску великім копав глину на виріб цеґол, а підкопавшись під беріг спричинив обірванє землї, котра его засипала. Коли по якімсь часї пізнїйше прийшла его жінка і застала в тім місци завалену землю, наробила крику, на котрий збігли ся робітники з цеґольнї і відкопали его, але вже неживого. Причиною сеї пригоди була власна неосторожність, бо в сїй порі не працюють в цеґольни, лиш Щиґельский хотячи більше заробити яко акардант копав глину в ночи сам з власної волї. — Ще в серпни с. р. пропала була без слїду 25-лїтна Міндля Мінцер, сирота в Городку перебуваюча в домі Хуви Швайцар. Дня 2 с. м. найдено тїло єї у Верешици, а слїдство виказало, що погибша стала ся жертвою нещасливої пригоди.

— **Конї переїхані поїздом зелїзничим.** Дня 2 с. м. около 3 год. рано вигнав двірски наймит в Глїбовичах великих, около 30 коний власність гр. Романа Потоцкого на пашу. Конї мали перейти через шлях зелїзничий коло будки ч. 31. Запора зелїзнича на дорозї була замкнена, однак з причини недостаточної огорожі кілька коний вийшло на шлях зелїзничий. В тій хвили надїхав поїзд товаровий, внав на к нї і два убив на місци а два другі покалїчив. Зі скалїчених треба було одного зараз застрілити а другий може вилїчить ся.

— **Шкарлятина під Львовом.** Староство львівского повіта повідомило маґістрат львівский, що случаї занедужаня на шкарлятину сконстатовано: в Клепарові, Сиґнївцї, Дублянах, фільварку Кочельники і 5 нових случаїв занедужаня в Бруховичах (селї).

— **Репертуар руского театру в Городенцї.** Саля „Сокола". Лише 8 вистав. Початок 7·30 год. вечером.

В суботу 19 с. м. „Барон „циганів", оперета в 4 дїях Штравса.

В недїлю 20 с. м. „Не ходи Грицю на вечерницї", народний образ зі співами і танцями в 5 дїях М. Старицкого.

В понедїлок 21 с. м. „Серед бурі", історичні картини зі співами в 5 дїях Б. Грінченка.

Ві второк дня 22 с. м. послїдне представленє „Жидівка", опера в 5 дїях Галевийого.

— **Переполох підчас наукового викладу.** Страшна подія стала ся дня 15 с. м. в Мінстері у Вестфалії в Нїмеччинї. В однім з тамошних публичних будинків відбував ся виклад приватного ученого А. Туля, котрий вибрав собі за темат до свого викладу „Один вечір на зьвіздарни", а при тім і показував сьвітляні образи за помочию відповідного до того приладу. Коли скінчив першу часть свого викладу і хотів загасити сьвітло в приладї, котрим пускав згадані образи, розпук ся вапняний стїжок, коли усунув спід него ґаз етеровий а кілька розжарених кусників впало до етеру, котрий зараз бухнув величезною полумінню в гору. На сали, в котрій було 500 осіб, настав в тій хвили страшенний переполох. Всї з криком пустились до дверий і вікон. Зробила ся така страшенна глота, що жінки мдлїли, одні других тратували а кілька жінок можна було лиш на силу здержати, що не вискочили через вікно на долину. Якась панна не питаючи, що вікно замкнене, кинулась в него з такою силою, що вибила і шиби і поломила рами а при тім страшно покалїчила ся. Якийсь батько дав своїм двом хлопцям вискочити через вікно а за ними скочило ще кілька та поломили собі ноги і руки. Коли остаточно відважнїйші перепуджених трохи опамятали, зробив ся на хвильку спокій. Переполох однак збільшив ся, коли Туле завізвав голосно публику, щоби розходила ся, бо нема чим огонь гасити. Наконець удало ся огонь пригасити мокрими міхами а саля представляла тоді сумний вид спустошеня: столи, крісла, склянки, капелюхи, одіж — все лежало в суміш на землї понищене.

— **Страшна подія** стала ся в цирку в Новім Йорцї. Усмиритель зьвірят Фалькендорф продукував ся з бенґальским тиґром. Тиґр мав вискочити на підвисшеня, але в одній хвили кинув ся на усмирителя, здер єму кіґтями шкіру з голови а відтак притиснув его своїм тягаром і станув на нім. Між видцями настав страшенний переполох, дїти і жінки почали втїкати, тим більше, що побіч тиґра стояло ще кілька инших зьвірят. Другі усмирителї кинули ся на поміч і позамикали ті зьвірята а один з них прибіг Фалькендорфови на ратунок і увільнив его спід кіґтів тиґра. Фалькендорф має зовсїм здерту шкіру з голови а лікарі сумніваючь ся, чи удасть ся удержати его при житю.

Господарство, промисл і торговля.

— **Звіт Товариства торговельно-промислового „Сокільский Базар"** за місяць липень і сєрпень 1908.

Торг за два перші місяці сего року, то є липень і серпень був 1.196 кор. 90 сот. більший від торгу в тих місяцях минувшого року. Зваживши, що ті місяці випадають на ферії, то сподїваний торг в сїм роцї зросте понад 30 прц. торгу минулого. Рух вкладок і удїлів представляє ся:

Вкладок вплинуло в липни і серпни	2.687·91 К
Звернено	240·55 „
Стан з кінцем 31 серпня . .	18.692·96 „
Удїлів вплинуло . . .	161·00 „
Стан удїлів з кінчем серпня .	3.702·00 „
Фонд резервовий . . .	200·00 „
Оборот касовий в липни .	13.624·00 „
„ „ в серпни .	11.261·24 „

Принято нових членів з 1 удїлом: Вп. Клим Жмур, Гн. Шпитко, Софр. Ференцевич, З. Попович, Юл. Тарух, Ом. Куницкий — всї зі Львова. Дальше зі Стрия приступили: др. Юл. Олесницкий, Ів. Ревакович, Йос. Кучика, А. Д. Сембратович, М. Тюн, Яр. Кисїлевский, о. Ник. Гошовский, Ів. Витковицка, др. М. Бачиньский, о. Ост. Нижанковский, др. А. Герасимів, о. Н. Матковский, інж. М. Левандовский, о. К. Петрушевич. Зі Львова: Вп. Ос. Чарнецкий з 2 удїлами; з Станиславова: др В. Янович; з Лопянки: о. Ник. Іванусів з 4 удїлами; зі Львова: Юл. Секунда з 1 удїлом. Всїх членів є доси 109 на 173 декл. удїлів.

З днем 1 падолиста отвирає ся філію „Сокільского Базару" в Стрию при ул. 3 Мая.

З Товариства товговельно-промислового „Сокільский Базар" у Львові, ул. Руска ч. 20. Вписове 2 кор. Удїл 25 кор. Стопа від вкладок 5 прц.

Телеґрами.

Веспрім 18 вересня. Маневри дня 17 с. м. перед полуднем закінчили ся користно для 4 і 5 корпуса північної армії в виду двох дивізий скомбінованого корпуса.

Мадрид 18 вересня. „Ероса" доносить, що підчас вправ артилерії в сторонах межи Вікальваро а Сан Фернандо (коло Мадриду) експльодувала гармата, при чім 15 вояків більше або менше тяжко покалїчило.

Лє Ман 18 вересня. Вільбур Райт лїтав вчера на своїм аероплянї через 32 мінут і 47 секунд а відтак з причини сумерку спустив ся на землю.

Константинополь 18 вересня. Часопись „Нова Туреччина" поміщує сензацийну депешу о прогнаню мутесаріфа з Плевля, ґен. Сулейманапаші турецкою залогою та відведеню его австрийскою залогою до Босни. В Константинополи не знають о тім нїчого як лиш тілько, що Сулейманпаша подав ся вже давно до димісиї і що виніс ся з Плевля.

Константинополь 18 вересня. Вчерашна рада мінїстрів ухвалила затягнути позичку в сумі 3,600.000 фунтів штерлінґів.

Вашінґтон 18 вересня. Поручник Сельфрідж помер в наслїдок ран.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсї, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).